

Γιάννης Καλαμίτσης

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Δέν είναι πού δέ θέλω νά σοῦ πῶ

Σέ μιά θάλασσα κόκκινη
ἀπογεύματα Κυριακῆς βροχερά
μιά μεσονύχτιαν ἀγῆ
σοῦ ἄχα μιλήσει

Σ' ἀγγίζω
μέ φθόγγους ὑποχθόνια μουσικούς
πολιορκῶ
μίας καρδιάς ὀφθαλμικῆς
τά σάπια νεῦρα

Ἀπομακρύνεσαι
σέ χάος ἀκάλυπτο
σπασμένες κρεμαστές γέφυρες
περιγελοῦν
τό μίλημά μου

Δέν είναι πού δέ θέλω νά σοῦ πῶ.

τό παιδί μέ τά δύομισι μάτια
ὀδηγός
τοῦ τυφλοῦ ἀγοραστή ἐμπειριῶν.

Μέ θυμήθηκες·
τό ξεθωριασμένο πέμπτο ἀντίγραφο
τοῦ συναισθήματος.

Μέ φοβᾶσαι.

Γιάννης Καλαμίτσης

ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

Μέ θυμᾶσαι;

πρόσωπο μέ τά ἔλκη
στην ἀφίσσα τῆς ἐκστρατείας ἐνάντια στ' ἀφροδίσια·
τό νόσημα
ἤ ἡδονή πού προηγήθηκε.

Φωτογραφία πού πήρε φῶς
κι ἀντί ἀγάλματα ἔδειξε στίγματα·
ὁ σκοτεινός θάλαμος
ὁ ἥλιος πού τρύπωσε.

Μέ θυμᾶσαι;

Πωλητής σέ τιποτένια τιμή
ὄλων τῶν κατασκευασμάτων

γεμᾶτος κίτρινο φῶς λυχνarioῦ
καπνό ξυλοκάρβουνου

